

Stockholm 2021-04-28

Finansdepartementet
Finansmarknadsavdelningen

fi.remissvar@regeringskansliet.se

fi.fma.fpm@regeringskansliet.se

Svar på remiss Lagstiftningsåtgärder med anledning av EU:s gröna taxonomiförordning, Dnr Fi2021/01011/FPM

Svenska Pensionsstiftelsers Förening (SPFA) är en ideell förening för större pensionsstiftelser som avses i 9a § tryggandelagen. Föreningens ändamål är att bevaka och driva frågor som berör pensionsstiftelser samt att vara remissorgan i sådana frågor. Föreningen har 53 medlemmar som tillsammans förvaltar över 200 miljarder kr.

SPFA lämnar följande svar på Finansdepartementets remiss om de förslag som berör pensionsstiftelser.

1. Pensionsstiftelsernas verksamhet

En pensionsstiftelses verksamhet består i huvudsak av att förvalta det kapital som arbetsgivaren har avsatt till stiftelsen. Pensionsstiftelsens förmögenhet utgör endast en pant för arbetsgivarens utfästelser. En pensionsstiftelse har ingen ägare, inga medlemmar och ingen stämma. Det är pensionsstiftelsens styrelse som förvaltar stiftelsen. Styrelseledamöterna utses av arbetsgivaren och arbetstagarna till lika antal.

Det är vanligt att pensionsstiftelserna lägger ut förvaltning till arbetsgivaren eller till annan utomstående leverantör. I vissa större pensionsstiftelser finns anställd personal som sköter verksamheten och ibland även förvaltningen av stiftelsens kapital.

En pensionsstiftelse får inte utfästa pension och har därmed inte någon pensionsskuld till de förmånsberättigade. Pensionsstiftelsen har således inte någon avtalsrelation med de förmånsberättigade och inte något åtagande gentemot dessa. Det är arbetsgivaren som ansvarar för pensionsutfästelserna, pensionsstiftelsen förvaltar endast de medel som arbetsgivaren har satt av för att trygga sina pensionsutfästelser. Detta är en grundläggande skillnad gentemot andra typer av

tjänstepensionsinstitut. Närmast jämförbara är tyska s.k. Unterstützungskassen vilka är undantagna från tjänstepensionsdirektivets tillämpningsområde.

Sedan det första tjänstepensionsdirektivet blev tillämpligt på större pensionsstiftelser 2006, har ett antal ytterligare regelverk tillkommit som träffar tjänstepensionsinstitut och därigenom pensionsstiftelser. SPFA anser att det är ett problem att EU-kommissionen beslutar om regelverk som blir tillämpliga på hela finansmarknaden, utan att hänsyn tas till de olika aktörernas särart och särskilda förutsättningar.

Pensionsstiftelser erbjuder inte finansiella produkter

Finansdepartementets promemoria innehåller förslag att Finansinspektionens tillsyn över pensionsstiftelser enligt 9 a § andra och tredje stycket tryggandelagen, ska utvidgas så att tillsynen även omfattar att pensionsstiftelserna följer artiklarna 5-7 i taxonomiförordningen. Dessa artiklar i taxonomiförordningen tar sikte på transparens i fråga om finansiella produkter.

Tillämpningen av dessa artiklar, och därmed Finansinspektionens tillsyn över denna tillämpning, förutsätter således att en pensionsstiftelse tillhandahåller finansiella produkter.

SPFA:s bedömning är att pensionsstiftelser inte kan anses tillhandahålla finansiella produkter. En pensionsstiftelse får inte utfästa pension och har därmed inte något åtagande gentemot pensionsborgenärerna. Den tillhandahåller inte, och ingår inte några avtal om, finansiella produkter.

Enligt tryggandelagen är en pensionsstiftelses uteslutande ändamål är att trygga utfästelse om pension till arbetstagare eller arbetstagares efterlevande, d.v.s. att utgöra en säkerhet för arbetsgivarens åtagande. Det innebär att en pensionsstiftelse inte bedriver någon näringsverksamhet och inte heller någon marknadsföring eller försäljning av produkter.

Taxonomin är ett verktyg, ett gemensamt klassificeringssystem för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter. Det syftar till att hjälpa investerare att identifiera och jämföra miljömässigt hållbara investeringar. Den kommer att vara till nytta för pensionsstiftelserna, i egenskap av *investerare*, för att jämföra olika investeringsalternativ ur ett hållbarhetsperspektiv.

Däremot saknas det anledning för pensionsstiftelsen att klassificera sina investeringar i syfte att tillhandahålla information till någon utomstående, eftersom en pensionsstiftelse inte tillhandahåller finansiella produkter.

Stiftelsetryggande kan jämföras med kontotryggande. Som alternativ till stiftelsetryggande hade arbetsgivaren kunnat välja att skuldföra sina åtaganden i egen balansräkning (s.k. kontotryggande). Det innebär att arbetsgivaren själv förvaltar tillgångarna. Inte heller i detta fall är taxonomiförordningen tillämplig på den förvaltning som arbetsgivaren bedriver.

3. Finansdepartementets förslag

Pensionsstiftelser tillhandahåller inte finansiella produkter och omfattas därmed inte av regleringen i artiklarna 5-7 i taxonomiförordningen. Det finns därför ingen grund för Finansinspektionen att utöva tillsyn över pensionsstiftelser i detta avseende.

SPFA föreslår att Finansinspektionens tillsyn över pensionsstiftelser enligt 34 § tryggandelagen inte ska omfatta artiklarna 5-7 i taxonomiförordningen och att lagstiftningsåtgärden i detta avseende inte genomförs.

Med vänlig hälsning

Annette Tiljander
Ordförande SPFA